

"De tovenaar en de dominee"

In 2003 stond er in "De Veluwnaar" een bespreking van het boek "Zwijgen bij volle maan" van Henk Vreekamp. De schrijver is onder ons geen onbekende. Op de jaarlijkse donateursavond van de Stichting is hij meestal van de partij en hij heeft ook diverse keren zijn medewerking aan de avond verleend. Destijds schreef ik dat het boek smaakte naar meer en dat ik hoopte dat de schrijver tijd en inspiratie zou krijgen om ons ook verder deelgenoot te maken van zijn zoektocht naar het (Veluwse) verleden.

Nu, zeven jaar later, verscheen er opnieuw een boek van zijn hand: "De tovenaar en de dominee, over de verschijning van God". In zekere zin gaat dit nieuwe boek verder op de thematiek die in "Zwijgen bij volle maan" wordt behandeld: de ontmoeting tussen de oude volkscultuur (heidendom) en de boodschap van het Evangelie, en hoe die twee op elkaar inwerken. Vreekamp doet dat door terug te grijpen op zijn eigen historie, de historie van zijn geboortedorp Hoevelaken en door zich uitgebreid te verdiepen in de wereld van zijn grootvader Hendrik en overgrootvader Rikert.

Deze directe betrokkenheid op de hoofdpersonen in het boek, die tegelijk zijn eigen voorouders zijn, maakt van "De tovenaar en de dominee" een heel persoonlijk boek, waarin de schrijver heel wat van zichzelf laat zien.

Dit persoonlijke aspect, samen met de bijzondere manier waarop Vreekamp theologische doordenking combineert met nauwgezette waarnemingen van het landschap rondom Hoevelaken en de prachtige manier waarop hij dat alles weet te verwoorden, maakt het lezen van dit boek tot een bijzondere ervaring, die je bijblijft.

Dat laatste betekent overigens niet, dat er geen vragen te stellen zijn. Het boek biedt zeker aanknopingspunten om nog eens met de schrijver over door te praten. Het voert echter te ver om daar in deze bespreking in "De Veluwnaar" uitgebreid op in te gaan.

Ik wil dit boek van harte aanbevelen en hoop dat Henk Vreekamp de komende tijd gelegenheid en inspiratie zal vinden om, na deze twee verschenen boeken, wellicht een bijzonder drieluik compleet te maken.

Jan Adriaanse, Leerbroek